

ת"פ 47115/02 - מדינת ישראל נגד עומר רונאל,

בית המשפט המחויז ב חיפה

ת"פ 47115-02 מדינת ישראל נ' רונאל(עוצר)

תיק חיזוני: 656/20

לפני כבוד השופט אמיר טוביה

מדינת ישראל המאושרה

נגד

עומר רונאל, (עוצר) הנאשם

החלטה

1. בפני בקשה לעין חדש בהחלטתו של בית המשפט (כב' השופט נ' סילמן) מיום 31.3.2020 בגדרה נדחתה בקשה ההגנה להפרדת האישומים בתיק זה.

כתב האישום

2. באישום הראשון בכתב האישום נאמר כי ביום 28.8.2019 שכר הנאשם דירה בחיפה לתקופה של שנה. במהלך חודש אוקטובר 2019 ועד ליום 4.2.2020, החל ממועד שאינו ידוע לבדוק למאשימה, החזיק הנאשם בדירה סמ' מסוכן מסוג קנבס, לצורך גידול, ללא היתר ושלא לצריכתו העצמית.

במהלך התקופה הנ"ל צייד הנאשם את הדירה בין היתר באדיות, מפוחים, בלוני גז, מגן, מאווררים, מנורות ושנאים וצדד דישון לצורך גידול הסם המסוכן הנ"ל.

ביום 4.2.2020, מועד בו נתפסה הדירה על ידי המשטרה, החזיק הנאשם בדירה 98 שטלים של סמ' מסוכן מסוג קנבס במשקלalto 81.52325 ק"ג אותם גידל כאמור ללא היתר ושלא לצריכתו העצמית.

3. בגין העבודות מושא האישום הראשון, ייחסה המאשימה לנאים עבירות "יצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים, בניגוד לסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"); החזקת סמ' מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים והחזקת כלים אסורים בניגוד לסעיף 10 לפקודת הסמים.

4. בעובדות האישום השני נאמר כי במהלך התקופה המוזכרת באישום הראשון, סחר הנאשם בסם מסוכן

עמוד 1

באופן שספק סם מסוכן מסווג כנובס לאנשים שונים, בתמורה לתשלום, וזאת לאחר שאתם אנשים התחכבו עמו בטלפון הנידד שלו וסיכמו עמו פרטיים בגיןן לכמהות ומחר הסם.

.5. בגין העובדות באישום זה, "יחסה המאשימה לנאשם עבירה של סחר בסמים מסוכנים, בנגד לסעיפים 13+19א לפקודת הסמים וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הבקשה להפרדת אישומים והחלטת בית המשפט לגבי

.6. בבקשת להפרדת האישומים אותה הגיש ב"כ הנאשם ביום 29.3.2020 נטען כי פרט לסוג הסם בו מדובר, שני האישומים מבוססים על עובדות שונות לגמרי ואין ביניהם כל קשר עובדתי או משפטי. עוד נאמר כי אין די בכך שני האישומים עוסקים בסמך מסווג כנובס כדי להצדיק את צירוף האישומים שעה שלא מתקיימים התנאים המנוונים בסעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד" פ"). בהקשר לכך הינה הגנה לפסיקה לפיה על מנת שסדרת מעשים תיחשב פרשה אחת, מן הראו שכל מעשה ומעשה באוთה סדרה יהיה בעל זיקה הדוקה ליתר המעשים, באופן אחד יגבע מהשני או יהיה קשור עמו בקשר ישיר. בעניינו, לא נטען לקיומו של קשר ישיר בין עבירות הייצור, ההפקה וההחזקה של הסמים מושא האישום הראשון לבין עבירת הסחר בסם מסוכן מושא האישום השני. בנסיבות, נטען כי הזיקה הקיימת בין האישומים, אם בכלל, היא רופפת מאוד.

זאת ועוד, לטענת הנאשם אי הפרדת האישומים תביא להשחרת פניו, בשל כך שבית המשפט יחשף לסדרת העבירות המיוחסות לו באישום השני ומסה קריטית של ראיות לא קבילות, שלא היו נחשפות בפניו אלמלא הצירוף הנ"ל. בהקשר זה הינה הסגנון/pgעה בהגנתו של הנאשם שעולה להיגרם כתוצאה מחשיפת אופיו השלילי עקב ריבוי האישומים נגדו ויצירת דעה קדומה שלילית לגביו.

בתוך כךטען ב"כ הנאשם כי אין משקל ממש לשיקולי העילות במקרה דיזון, שכן ראיות התביעה הצריכות להוכיח את האירועים נשוא האישום השני שנות בעיקרן מאלן הצריכות להוכיח עובדות האישום הראשון. لكن הפרדת האישומים לא תביא להארכת משך ההליך.

.7. בישיבת החקירה שהתקיימה בפני כב' השופט נ' סלמן ביום 31.3.2020, השיב ב"כ הנאשם לכתב האישום באופן מפורט. במסגרת אותה ישיבה, אשר התקיימה יומיים לאחר הגשת הבקשה להפרדת האישומים, ביקש ב"כ המאשימת להציג לביקורתו בכתב. חרף זאת, בחן בית המשפט את הבקשה וקבע כי אין בבירור כתוב האישום כפי שהוגש כדי להסביר את פני הנאשם ולהשוף אותו לעונשה חמורה יותר, ועל כן דחה את הבקשה להפרדת האישומים.

.8. ביום 2.4.2020 הוגשה בקשה לביטול אותה החלטה, שהונחה בפני מתוקף היותו המותב הדן בתיק העיקרי. בהחלטתי שניתנה באותו יום קבעתי כי אני יושב כערCAST ערעור על החלטתו של כב' השופט

סילמן, וכי ניתן להגיש בקשה לעין חוזר שתיבחן לגופה. בעקבות אותה החלטה, הגיע ב"כ הנאשם את הבקשה לעין חוזר המונחת עתה בפניו, ובזה חוזר על עיקר הטענות שהעלתה בבקשתו המקורית להפרדת האישומים.

9. בתגובהה, התנגדה המאשימה להפרדת האישומים בכתב האישום. לשיטתה, שני האישומים מתייחסים לעיסוק באותו שם ובאותה תקופה, באופן שקיים חוט מקשר ההופך אותם לפרשה כוללת אחת, כדרישת הפסיקה. נאמר כי אין כל צורך להוכיח, כטענת הגנה, כי מכירת השם מושא האישום השני היא מוגדרת כמפורט באישום הראשון. בהקשר זה, הפנטה המאשימה להנחיית פרקליט המדינה בכל הנוגע לשם והוכנת וניסוח כתבי אישום, תוך הפניה לפרשנות המרחיבה שניתנה בפסקה להוראות סעיף 86 לחסד"פ, פרשנות שנوعדה, בין היתר, להבטיח את ייעילות הדיון, באופן שבו פרשה עובדתית אחת תידן בפני בית משפט אחד על כל ספייה.

10. עוד הוסיפה המאשימה כי אין כל בסיס לטענת הסגנון בדבר עייפות דין מחמת השחרת פנוי הנאשם. נאמר כי צירוף האישום כשלעצמו אינו גורם עייפות דין ופגיעה חמורה ביכולתו של הנאשם להתגונן, וזאת אף אם אחד מהם עוסק בעבירה שעונשה פחותה מהעבירה האחראית. לטענת המאשימה, חלק מהראיות הנוגעות לשני האישומים שלובות זו בזו, ושמיעתן בצוותא חד אביא ליעילות דיונית המהווה שיקול רלוונטי ככל שמדובר באישומים בעלי עובדות דומות או כאלה המהווים פרשה כוללת אחת.

דין והכרעה

11. הואילו והחליטו של כב' השופט סילמן ניתנה מבלי שהתקיים דין בבקשתה גופא, ומבלוי שניתנה לסגנון הזדמנות להשלים טענותיו בעל פה ועוד בטרם הפסיקה המאשימה להגיש תגובתה בבקשתה, אני מקבל את הבקשה לעין מחדש בהחלטה הנ"ל. יחד עם זאת, אומר כבר בפתח הדברים כי דין הבקשה להפרדת האישומים להידוחות.

12. המסגרת הנורמטטיבית של הדיון מצויה בהוראות סעיף 86 לחסד"פ,如下 לשונו:

"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על מנת לאפשר עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; בצירוף אישומים כאמור מותר, על אף כל דין אחר, לצרף לאיישום בבית משפט מחוזי גם אישום בעבירה שאינה פשע".

למעשה, מונה סעיף 86 לחסד"פ שלושה תנאים חלופיים על מנת לאפשר צירוף אישומים, וזאת כאשר האישומים מבוססים על אותן עובדות, או לחילופין מבוססים על עובדות דומות, או לחילופין מבוססים על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת. די בהתקיים תנאי אחד מבין שלושת התנאים על מנת לאפשר צירוף אישומים.

13. בגב"ץ 5283/98 ח'דר נ' בית המשפט המחויז בירושלים, פד"י נה (3) 721, דין בית המשפט העליון בעתרת נאשם להפרדת שתי פרשיות אישום שאוחדו לכתב אישום אחד, והבהיר:

"כמפורט בספרו של קדמי, אישומים המבוססים על 'אותן עובדות' הם אישומים העוסקים 'בגזרות שונות של פרשה אחת'; בעוד שהמאפיין אישומים המבוססים על 'עובדות דומות' הוא 'דמיון מבחינת העובדות להבדיל מדמיון מבחינת טיב המעשה ואופיו', ואילו הסוג השלישי עניינו בסדרת מעשים נפרדים מבחינת הזמן והמקום - אשר קיים ביניהם חוט מקשר ההופך אותם לפרשة כוללת אחת' (י' קדמי, על סדר הדין בפליליים (כרך ב') [5], בעמ' 596)."

המלומד קדמי מסביר לעניין זה בספרו על סדר הדין בפליליים, חלק שני (כרך א'), תשס"ט-2009, בעמ' 938, כי:

"בפועל נהגים בעניין זה בغمישות רבה ומצרפים אישומים בפרשיות שונות לכתב אישום אחד (אם על מנת להציג 'פרשאה' במלואה ואם מטעמייעילות ונוחות) כל עוד אין הנאשם מתנגד לכך (מטעמים של פגעה בהגנתו: אם בשל הקשיים הכרוכים בעצם הצורך להtagונן בעת ובוונה אחת כנגד שורה של אישומים, ואם מטעמים הקשורים ברצון שלא לחשוף בפני בית המשפט אישומים נוספים, המשחירים את פניו של הנאשם)".

יעו בכתב האישום מלמד כי מדובר באישומים שאף אם הם מהווים מעשים נפרדים מבחינת הזמן והמקום, הרי קיים ביניהם חוט מקשר ההופך אותם לפרשة כוללת אחת. ראשית, בשני האישומים מדובר בעבירות לפיקודת הסמים, שנית, מדובר באותו סוג של סם כאשר האישום הראשון עניינו הפקתו, הכנתו והחזקתו של הסם בעוד האישום השני עוסק במכירתו. אף אם העסקאות מושая האישום השני אין קשורות במישרין לשם שגדל ויוצר בדירה הנזכרת באישום הראשון, עדין קיים קשר הדוק בין שני האישומים. שלישי, חילקו הארי של העסקאות המפורטות באישום השלישי נעשו במקרים הרלוונטיים לאישום הראשון, קרי באותו פרק זמן. די בכך, לטעמי כדי להפוך את שני האישומים לפרשיה כוללת אחת.

לא מצאתי גם ממש בטענת ההגנה לפיה בירור שני האישומים בצוותא חדיא יbia לפגיעה בהגנתו של הנאשם או יגרום לו עיוות דין. טענה זו של הנאשם נשמכת על ההנחה שבירור כתב האישום, במתוכנותו הנוכחית, יbia לשחרת פניו, שכן ריבוי האישומים עלול ליצור דעה קדומה לגבי אופיו שליליו ובכך להביא להחמרה עונשו, היה וירשע בדיון.

בפרשת ח'דר הנ"ל, נדרש בית המשפט לטענה זו לעניין עיוות דין עקב השחרת פנו הנאשם בציינו כי:

"ככל, ובהיעדר בסיס ממש לקיים חשש שבירור האישומים במאוחד עלול לפגוע

בהגנה הנאשם, אין בית-המשפט שואה לטענה כי בעצם צירופם של אישומים המבוססים על עובדות דומות יש כדי "להזכיר" את פני הנאשם ולפגוע בסיכויו שగירסתו ביחס לאיושם זה או אחר תזכה לאמוןו של בית-המשפט.... וחזקת על השופטים - CID מkazaעיותם וניסיונם - שידעו להכריע בדבר עצם אשמתו של העותר ומהוותה, בכל אחת מן הפרשיות, על יסוד התשתית הראיתית שתונח לפניהם".

16. במאזן הכלול בין שיקולי וUILות דיןונית המתבטאת בשמייעת העדים פעם אחת ובפעימה אחת, מניעת סרבול הליכים והערכות מהימנות העדים על ידי אותו בית משפט שיקבע לגבייהם עמדה אחת, אל מול הפגיעה שאולי להיגרם להגנת הנאשם לטענותיו, דומה כי הקפ נוטה בבירור לעבר בירור כתוב האישום, על שני האישומים הכלולים בו, במסגרת דיןונית אחת. נכון הוא שיקולי UILות הם שיקולים משניים לשיקולי צדק וחשש מפני פגעה בנאים, אך כאשר מדובר בחשש ערטילאי הנעדר בסיס ממשי, נוטה הקפ לעבר בירורם של שני האישומים בענייננו, בפניו אותה ערכאה שיפוטית.

לפיכך, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז אירן תש"פ, 20 במאי 2020, בהuder הצדדים.